

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644—50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Poz. 168. Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 7 maja 1931 r. L. dz. 2427/31.

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 169. Obwieszczenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Rolnictwa oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 6 maja 1931 r. o wykazie rafinerji, uprawnionych do sprowadzania w stanie nieskażonym: tłuszczów zestalonych oraz olejów roślinnych ciekłych.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 13 lutego 1931 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie premjowania ogierów. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 maja 1931 r., Nr. 44, poz. 389).

Ruch służbowy w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—:o:—

168.

OGŁOSZENIE.

Państwowej Komisji Wyborczej

z dnia 7 maja 1931 r. L. dz. 2427/31.

Państwowa Komisja Wyborcza na zasadzie art. 96 i 115 ord. wyborczej do Sejmu i Senatu ogłasza:

Wobec śmierci s. p. Aleksandra Wyszyńskiego, senatora z listy okręgowej Nr. 1 „Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem” w okręgu Nr. 26 województwo lubelskie, Państwowa Komisja Wyborcza powołuje w jego miejsce bezpośredniego kolejnego zastępcę z tej listy, p. dr. Eugenjusza Wiszniewskiego, lekarza, lat 64, zamieszkałego w Siedlcach, Szpital Miejski.

Przewodniczący:

(—) St. Giżycki.

Członkowie:

(—) J. Woźnicki,

(—) Dr. St. Wrona,

(—) St. Urbanowicz,

(—) K. Pużak,

(—) M. Sawicki.

—:o:—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—:o:—

169.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu,

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Rolnictwa oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 maja 1931 r.

o wykazie rafinerji, uprawnionych do sprowadzania w stanie nieskażonym: tłuszczów zestalonych oraz olejów roślinnych ciekłych.

Na podstawie uwagi II do punktu 2, poz. 51 oraz uwagi II do punktu 8, poz. 117 taryfy celnej, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 22 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 385), podaje się do wiadomości, że do sprowadzania w stanie nieskażonym: tłuszczów zestalonych oraz olejów roślinnych, które przy temperaturze 15° C. są w stanie ciekłym — wszystko o zawartości 2% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych — upoważnia się następujące rafinerje:

1) S-ka Akc. Fabryki Olejów i Tłuszczów Roślinnych J. D. Potoka Synowie, Będzin—Małobądz,

2) Pierwsza Polska Rafinerja Olejów jadalnych i Fabryka Tłuszczów roślinnych Paweł Hoffmann i S-ka, Bielsko,

3) Tiegenhöfer Oelmühle Tiegenhof (Olejarnia Tiegenhof pod Gdańskiem),

4) Domag Danziger Oel-Margarine u. Speisefettfabriken Akt. Ges., Oliwa (Domag, gdańskie fabryki olejów, margaryny i tłuszczów jadalnych, Sp. Akc.),

5) Allgemeine Blecheiballagen i Conservenfabrik „Couronne”, A. G. Oelraffinerieabteilung, Danzig, Neufahrwasser, Fischmeisterwerk, (Powszechna Fabryka Opakowań blaszanych i Konserwów „Couronne” S-ka Akc. Oddział rafinerji olejów, Gdańsk),

6) Pierwsza Lwowska Rafinerja Olejów i Tłuszczów Jadalnych „Menor”, Sp. z ogr. odp. we Lwowie,

7) Unida-Oelwerke, G. m. b. H. Danzig-Schellmühl, Broschkischerweg, 18 (Unida — olejarnia, Sp. z ogr. odp. w Gdańsku),

8) „Oleo” — Oel und Fettfabrik Akt. Ges. Danzig („Oleo” — fabryka olejów i tłuszczów S-ka Akc. w Gdańsku),

9) Przemysł Tłuszczowy Schicht — Lever Sp. Akc. Warszawa.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) Adam Koc.

Podsekretarz Stanu.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) A. Prystor.

Minister Rolnictwa:

(—) L. J. Polczyński.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Sławoj Składkowski.

—:o:—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 13 lutego 1931 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie premjowania ogierów.

Na podstawie art. art. 15 i 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 roku o państwowych zakładach chowu koni i o premjowaniu ogierów (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 435) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwo premjować będzie corocznie odpowiednie do hodowli ogierzy rozplodowe, stanowiące własność organizacji i instytucji społeczno-rolniczych i hodowlanych oraz związków samorządowych, w razie zaś braku dostatecznej ilości takich ogierów — ogierzy, stanowiące własność osób prywatnych.

§ 2. Premje przyznawane będą i wypłacane w kwotach pieniężnych. Premje te będą się dzieliły na następujące klasy:

klasę I,

klasę II,

Klasę III.

Premje klasy I będą najwyższe, premje zaś każdej następnej klasy będą odpowiednio niższe.

Wysokość premji każdej klasy ustala Minister Rolnictwa, który również w granicach sum uchwalonych na ten cel w budżecie Państwa ustanawia na każdy rok ilość premji i ich rozdział na poszczególne obszary Państwa.

§ 3. Do uzyskania premji klasy I-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania dla ogierów I-ej kategorii;

b) udowodnione pochodzenie, stwierdzone wpisaniem do księgi stadnej koni, wydawanej przez Ministerstwo Rolnictwa lub pozostającej pod jego nadzorem, a także do zagranicznych ksiąg stadnych, uznanych przez Ministerstwo Rolnictwa za równorzędne;

c) sprawdzoną dzielność w publicznych próbach koni;

d) wyraźny, odpowiadający danej rasie — typ;

e) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

f) wzrost, masę i kośćistość, w zupełności odpowiadające wymaganiom, stawianym danej rasie;

g) brak wad dziedzicznych lub nabytych, prócz takich, które są wynikiem mechanicznych uszkodzeń;

h) wiek: dla ogierów ras szlachejnych 6—20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 5 — 12 lat.

Za mieszańce, pochodzące z połączenia koni ras szlachejnych z końmi ras pociągowych i ich pochodnych, nie mogą być przyznane premje klasy I-ej.

§ 4. Do uzyskania premji klasy II-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania dla ogierów I lub II kategorii;

b) wyraźny, odpowiadający danej rasie — typ;

c) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

d) wzrost, masę i kośćistość, odpowiadające wymaganiom, stawianym danej rasie;

e) brak wad dziedzicznych;

f) wiek: dla ogierów ras szlachejnych i krajowych 4 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 3 — 12 lat.

§ 5. Do uzyskania premji klasy III-ej potrzebne jest posiadanie przez ogiera następujących warunków:

a) przewidziane w przepisach o nadzorze państwowym nad ogierami — świadectwo uznania;

b) prawidłową budowę, dobre ruchy, zupełne zdrowie;

c) brak wad dziedzicznych;

d) wiek: dla ogierów ras szlachejnych i krajowych 4 — 20 lat, dla ogierów ras pociągowych i ich pochodnych 3 — 15 lat.

§ 6. Za ogierzy, które przekroczyły granicę wieku, określoną w § 3 pkt. h), § 4 pkt. f) i § 5 pkt. d), lecz odpowiadają wszystkim pozostałym warunkom, określonym w jednym z tych paragrafów, ponadto zaś posiadają dostateczną żywotność i zachowały zdolności rozplodowe, może być w wyjątkowych wypadkach przyznana połowa premji odnośnej klasy.

§ 7. Za ogierzy czyniące zadość warunkom, przepisanych do uzyskania premji klasy II lub III (§§ 4 i 5), które należą do kategorii huculów, koników lub mierzynów, mogą być przyznane odpowiednio obniżone premje klasy II lub III. Premje takie mogą być również przyznane za ogierzy czyniące zadość warunkom, przepisanych do uzyskania premji klasy II lub III, które zostały zakwalifikowane po raz pierwszy do premjowania lub nie później, niż w 2-ch następnych latach.

Wysokość obniżonej premji klasy II i III ustalać będzie Minister Rolnictwa.

§ 8. O przyznaniu premji decyduje Minister Rolnictwa na wniosek:

a) Ministerstwa Spraw Wojskowych,

b) wojewodów,

c) kierowników państwowych zakładów chowu koni,

d) wojskowych rejonowych inspektorów koni,

e) organizacji rolniczych, zajmujących się sprawami hodowli koni.

Wnioski te winny zawierać szczegółowe dane, uzasadniające przyznanie za ogiera premji odpowiedniej (§§ 2 — 7).

§ 9. Przyznane premje będą wypłacane za pośrednictwem kierowników właściwych państwowych ogierów.